

בבא בתרא קמג

עניין: ובני דן חושים

בראשית רבה צד, ט

עם אלו נמצאו שלמים, ויש
 אומרים הקדוש ברוך הוא השלים
 עמהם את המנין. ויש אומרים
 חושים בן דן השלים עמהם את
 המנין. בתורתו של ר' מאיר מצאו
 פתוב וכן דן חשים, והדא הוא
 דכתיב (שמואל-ב כד ו) ויבאו הגלעדה
 ואל ארץ תחתים חדשי וגו' בית
 ירח ירח סינים, מדה כנגד מדה דן
 נכנס בצלמוניתו אצל אביו
 ומתברך בשבעים אלף ובנימין
 נכנס בעשרה ומתברך בארבעים
 אלף. ויש אומרים סרח בת אשר
 השלימה עמהם את המנין והדא

מהרש"א ח"א

ח"א דף קמג ע"ב ובני דן חושים כו' שהיו מרובים בחושים של קנה כו'.
 למאי דמסיק וזני פלוגא אליאז וגו' דלפן א' נמי קרו ליה זלשון
 רבים וזני נראה דדרש הכא כחושים של קנה מדקראו הכתוב כאן חושים וזמקום אחר קראו
 שוחם דריש ליה דשוחם שמו ונקרא חושים ע"ש חושים של קנה והוא מצוהר כי דן לא היה לו
 אלא בן א' ושצטו היה מרובה באוכלוסין יותר מכל השבטים חוץ משצט יהודה והכי אמרינן
 בב"ר י' דן נכנס בצלמוניתו אלל אביו ומתברך בשבעים אלף ובנימין נכנס צי' ומתברך צמ'
 אלף ודע דצ"ר דרשו מדכתיב וזני לשון רבים כי חושים השלים המנין של ע' נפש שהיה נחשב
 כשנים ע"ש שהיה נעשה מרובה באוכלוסין והמימה לפי דרשה זו דא"כ למה כתב גבי בני לאה
 ל"ג נפש ובני זלעה כל נפש שצעה דהא לא היה כך אלא בני לאה היו רק ל"ב ובני זלעה היו
 ח' שחושים היה נחשב ל"ב ול"ע:

פנינים יקרים פרשת ויגש

פסוק ובני דן חושים ובמדרש בתורתו של ר' מאיר כתיב וכן דן חושים ול"ב
 ובס' אבני שוהם כ' דא"י בחולין (דע"ה) דר"מ ס"ל עובר לאו ירך אמו
 א' וא"י בצי"ב (דקכ"ג) בכללן אחת מולא ע' נפש ובפרטן א"א מולא אלא ס"ט אר"ח
 יוכבד שכולה בין התוחות ובמדרש א"י ח' על זה שחושים בן דן נחשב לשנים
 ירך כתיב ובני דן חושים להורות דנחשב כשנים והנה אין אנו לריכין לחי' המדרש
 א"י עובר ירך אמו וא"כ יוכבד ואמה נחשבים אחד וחסר אחד למונין ע' עכ"ל
 עובר לאו ירך אמו והולך לגוף אחד נחשב וא"כ יוכבד ואמה נחשבים לב' שפיר כחוב
 וכן דן חושים וא"ל לומר דחושים נחשב לשנים: